

BRFK XIV. kerületi Rendőrkapitányság

mint Szabálysértési Hatóság

1590 Budapest Pf.: 167

Ügyszám: ...

Tisztelt Hatóság!

Alulírott [név] (szül.: ...; cím: ...) a fenti ügyszámon hozott határozattal szemben az alábbi

panaszt

terjesztem elő, és kérem, hogy a tisztelt Hatóság az áttételről szóló határozatát vonja vissza, és az eljárást, tekintettel arra, hogy a cselekmény nem szabálysértés, szüntesse meg!

A fenti ügyszámon meghozott határozat a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértésének gyanúja miatt indult eljárás áttételét rendeli el a BRFK Rendészeti Szervek Közlekedésrendészeti Főosztályhoz, büntetőeljárás lefolytatása céljából. A cselekmény büntetőjogi kategóriává való átminősítése, valamint eleve a szabálysértési gyanúsítás megalapozatlan.

Az eljárások alapjául szolgáló cselekmény az Alaptörvény VIII. cikkében biztosított békés gyülekezéshez való alapjog gyakorlása volt. Tiltakozásom a Városligetbe tervezett múzeumi negyed munkálatai elleni véleménynyilvánításom hathatós kifejezését szolgálta, és nem irányult egyetlen olyan védett jogi tárgy ellen sem, amelyet a szabálysértési, illetve a büntetőjogi tényállások védenek: sem konkrét személyek jogait nem sértette, sem a közrend, sem a közlekedés rendje ellen nem irányult. Az Alaptörvény I. cikke szerint az alapvető jogok tiszteletben tartása és védelme az állam elsőrendű kötelezettsége, és az ilyen jogok csak a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozhatók. E feltételek hiányában a gyülekezési jog korlátozása nem igazolható. Az Alkotmánybíróság a 75/2008. AB határozatban kimondja, hogy az Alkotmány 62. § (1) bekezdésében elismert gyülekezési jog – csakúgy, mint a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadsága – szorosan kapcsolódik a véleménynyilvánítás szabadságához [30/1992. (V. 26.) AB határozat, ABH 1992, 167, 171.]. Magatartásom, mely során akadályoztam egy munkagép működését és működtetését, passzív ellenállásban öltött testet, és nem valamely védett jogtárgy ellen irányult, hanem a véleménynyilvánításhoz és a tiltakozáshoz való alkotmányos jogom gyakorlása volt.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az utóbbi időben számos, a jelen ügyhöz hasonló tényállás miatt lefolytatott engedetlenségi szabálysértési eljárást szüntetett meg. A bíróság indoklása szerint „az eljárás alá vont személy passzív magatartása nem irányult a rendészeti igazgatás rendje, illetőleg a jogszerű intézkedések végrehajtása ellen, emiatt nem alapozhatja meg a szabálysértési felelősséget sem.” (pl. 8.Szk.27.847/2016/2. számú végzés)

Valóban, a Szabstv. 1. § (1) bekezdése szerint a szabálysértés fogalmi eleme a tevékenység vagy mulasztás társadalomra való veszélyessége. Az alaki jogellenesség szerint az eljárás alá vont személy szabálysértési normában rögzített cselekvési vagy magatartási formától való tartózkodási kötelezettségét megszegi. Ennek vizsgálata az objektív tényállási elemek értékelésével végezhető el. Az alaki jogellenesség azonban nem ad választ arra, hogy miért nyilvánít a jogalkotó egy cselekményt jogellenessé, illetve, hogy ennek az indoknak a konkrét esetben történő igazolhatósága fennáll-e. Ezt a materiális jogellenesség vizsgálata után lehet megnyugtatóan rendezni, ez biztosítja ugyanis, hogy az alaki jogellenesség tartalmi elemeinek indoka és a tételes jog alkalmazása igazolva van. A szabálysértési törvény dogmatikai rendszerében a materiális jogellenesség a társadalomra veszélyesség vizsgálatát jelenti. A társadalomra veszélyesség nem más, mint a kodifikált materiális jogellenesség, amelynek hiányában nem állapítható meg szabálysértés. A szabálysértés nem önmagában, hanem a védett jogi tárgyra való kihatásában veszélyes a társadalomra. Mivel materiális értelemben jogsértést nem követtem el, a védett jogi tárgyat nem sértettem vagy veszélyeztettem – amint ezt a hivatkozott bírósági végzések is tartalmazzák –, nem valósult meg szabálysértés, ezért az eljárás megszüntetésének van helye.

Ezt megerősíti az Emberi Jogok Európai Bíróságának egységes ítélkezési gyakorlata is, mely szerint amennyiben a demonstrálók nem hajtanak végre erőszakos cselekményeket, fontos, hogy a hatóságok bizonyos fokú türelmet tanúsítsanak a békés célú gyülekezésekkel szemben annak érdekében, hogy a gyülekezési szabadságot ne fosszák meg lényegi tartalmától. Ezért az államnak nemcsak attól kell tartózkodnia, hogy közvetlen intézkedésekkel korlátozza a gyülekezési jog gyakorlását, hanem attól is, hogy közvetett terheket rójon a jog gyakorlóira (Oya Ataman v. Turkey, 74552/01, 36., 41-42).

Fenti indokok alapján kérem a tisztelt Hatóságot, hogy az áttételről szóló határozatát vonja vissza, és az eljárást, tekintettel arra, hogy a cselekmény nem szabálysértés, szüntesse meg!

Budapest, 2017. 01. 12.

Tisztelettel,

.....
[név]